

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku A. A., W. B. i T. B.

przy uczestnictwie J. K., M. K., M. D., o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 grudnia 2008 r.,
zażalenia wnioskodawczynie A. A. na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 czerwca 2008 r., sygn. akt IV Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 2.06.2008 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie A. A. wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 8.02.2008 r. albowiem z jednej strony nie zawiera wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wraz z uzasadnieniem, z drugiej zaś skarga zawiera wyłącznie zarzuty, które są polemiką z ustalonymi faktami i ich oceną, co w świetle art. 398³ § 3 k.p.c. jest niedopuszczalne.

Wnioskodawczynie wniosła zażalenie na to postanowienie domagając się jego uchylecia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Treść skargi kasacyjnej wnioskodawczynie A. A. nie pozostawia żadnych wątpliwości, że zawarto w niej wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, natomiast brak jest uzasadnienia tego wniosku nawiązującego do okoliczności

wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Ten brak uzasadniał – w świetle art. 398⁶ § 2 k.p.c. – jej odrzucenie, bez wzywania o uzupełnienie braku. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 1.07.2008 r. SK 40/07 (Dz. U. Nr 120, poz. 779) uznał jednak, że art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie, w jakim powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej bez wzywania do usunięcia braku w odniesieniu do wymagania sformułowania wniosku o przyjęcie skargi wraz z uzasadnieniem, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 i 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji RP. Wprawdzie orzeczenie to Trybunał podjął po wydaniu przez Sąd Okręgowy skarżonego postanowienia, wszakże te same racje konstytucyjne przemawiają za tym, aby także w odniesieniu do skarg kasacyjnych wniesionych przed opublikowaniem orzeczenia Trybunału, stosować te same reguły wykładni art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Nie jest natomiast uzasadnione stanowisko Sądu Okręgowego jakoby przedmiotowa skarga kasacyjna zawierała wyłącznie zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów. W skardze zarzuca się przecież naruszenie art. 172 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie, co mieści się w podstawie określonej w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. oraz naruszenie art. 328 § 2 k.p.c., co mieści się w podstawie z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. Tym samym nie są to wyłącznie zarzuty, o których stanowi art. 398³ § 3 k.p.c.

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁵ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.